

Beslutningsforslag nr. **B 129**

Folketinget 2014-15

Fremsat den 27. marts 2015 af Dennis Flydtkjær (DF), Rene Christensen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF),
Mette Hjermind Dencker (DF), Susanne Eilersen (DF), Søren Espersen (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning om udflytning af statslige arbejdspladser

Folketinget pålægger regeringen at nedsætte en arbejdsgruppe, som skal udarbejde en plan for udflytning af statslige arbejdspladser til landets såkaldte yderkommuner og

landkommuner, herunder komme med bud på, hvilke arbejdspladser og uddannelsesinstitutioner der med fordel kan placeres i provinsen.

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget har til formål at sikre, at der nedsættes en arbejdsgruppe, der skal udarbejde en plan for udflytning af statslige arbejdspladser til landets såkaldte yderkommuner og komme med bud på, hvilke arbejdspladser og uddannelsesinstitutioner der med fordel kunne placeres i provinsen.

Forslaget er en delvis genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 15: Forslag til folketingsbeslutning om udflytning af statslige arbejdspladser fra folketingsmødet 2012-13, dog med opdateret tekst og bemærkninger. B 15 blev forkastet, da et flertal bestående af Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Enhedslisten og Liberal Alliance stemte imod forslaget. Der henvises til Folketingsmødet 2012-13, A, B 15 som fremsat side 1 ff, F, møde 33, side 18 ff, B, B 15, betænkning og F, møde 65, side 3.

Statslige arbejdspladser er tidligere blevet flyttet til provinsen. Eksempelvis flyttede man Sikkerhedsstyrelsen til Esbjerg i 2004. I 2005 flyttede man SKATs betalingscenter til Ringkøbing. Og i 2007 flyttede man Statsforvaltning Sjælland til Nykøbing Falster. Forslagsstillerne kan pege på en række statslige arbejdspladser, der umiddelbart ser ud til at være velegnede til udflytning. Eksempelvis virker det nærmest grotesk, at Naturstyrelsen skal ligge i København. Det kunne være et ganske oplagt eksempel til udflytning.

STATSLIGE ARBEJDSPLADSER (ÅRSVÆRK) FORDELT PÅ REGIONER (ANTAL, ANDEL OG KONCENTRATION) I 2013			
Område	Antal statslige arbejdspladser	Andel af samtlige statslige arbejdspladser i procent	Antal indbyggere pr. statsligt årsværk
Region Hovedstaden	80.893	43,6	22
Region Midtjylland	36.742	19,8	35
Region Nordjylland	17.527	9,5	33
Region Sjælland	19.451	10,5	42
Region Syddanmark	30.797	16,6	39
Hele landet	185.410	100,0	30

Kilde: Regional- og landdistriktspolitisk redegørelse 2014 (tallene er fra 4. kvartal 2013).

Ovenstående tabel taler for sig selv. Koncentrationen af statslige arbejdspladser omkring hovedstadsområdet er massiv. I forbindelse med genfremsættelsen af indeværende forslag har forslagsstillerne forsøgt at få en opgørelse over fordelingen af statslige arbejdspladser i landets 98 kommuner – eller en opdatering af spørgsmål til ministeren for by, bolig og landdistrikters besvarelse, KOU alm. del – spørgsmål nr. 160, folketingsåret 2011-12, hvor spørgsmålet lød: »Kan ministeren oplyse, hvor mange statslige arbejdspladser, der er fordelt på henholdsvis hver enkelt region og hver enkelt kommune i Danmark?«. Dette har midlertidigt ikke været muligt. Se eksempelvis ministeren for by, bolig og landdistrikters besvarelse af spørgsmål nr. 89 ULØ alm. del. (2014-15). Men i besvarelsen fra 2012 fremgik det, at Københavns Kommune havde 58.418 statslige arbejdspladser svarende til en andel på 28 procent af samtlige arbejdsplad-

ser. Andre kunne være Vejdirektoratet og Kort- og Matrikelstyrelsen. Det kunne også overvejes at kigge på, om det var en god idé at centralisere skattecetrene og miljøcentre, som ellers blev decentraliseret i nullerne. Men det skal være op til den foreslåede arbejdsgruppe at vurdere dette og komme med egnede bud på statslige arbejdspladser, der med fordel kunne flyttes ud til provinsen.

Der er forskellige definitioner af, hvad yderområder er. Begreber som udkant, yderområder og landdistrikter bruges i flæng for at beskrive de områder, der ligger uden for de større byer. I Regional- og landdistriktspolitisk redegørelse 2012 er kommuneinddelingen baseret på inddelingen i det danske landdistriktsprogram 2007-2012. Her er de danske kommuner opdelt i følgende fire kommunetyper: yderkommuner, landkommuner, mellemkommuner og bykommuner. (Regional- og landdistriktspolitisk redegørelse 2012 – regeringens redegørelse til Folketinget (R 12)). Indeværende forslag anvender denne afgrænsning, således at yderområder skal forstås som yderkommuner og landkommuner.

Langt størstedelen af de statslige arbejdspladser er placeret i de større byer. Især hovedstadsområdet nyder godt af mange statslige arbejdspladser, jf. nedenstående tabel.

ser, til trods for at blot lidt under 10 procent af landets indbyggere boede i kommunen.

Herudfra kan vi konkludere, at Region Hovedstaden og især Københavns Kommune er stærkt overrepræsenteret, i forhold til hvor statens arbejdspladser ligger. Region Sjælland og Region Syddanmark er derimod stærkt underrepræsenteret, med hensyn til hvor staten vælger at lægge sine arbejdspladser. Andelen af statslige arbejdspladser i Region Midtjylland og Region Nordjylland svarer nogenlunde til indbyggerantallet, men de er dog stadig underrepræsenteret, hvis man ser på regionerne samlet. Men der er også internt i regionerne meget store forskelle på placeringen af statslige arbejdspladser.

Tendensen er, at de større byer antagelig har nemmere ved at tiltrække statslige arbejdspladser (se f.eks. ministeren for by, bolig og landdistrikters besvarelse af KOU alm. del – spm. 160, folketingsåret 2011-12). I Region Midtjylland er

størstedelen af de statslige arbejdspladser f.eks. placeret i Aarhus.

I Regional- og landdistriktpolitisk redegørelse 2012 kan man se nedenstående opgørelse, der viser, at langt størstedelen af statslige arbejdspladser er placeret i bykommunerne. Skal vi have et Danmark i balance, er det oplagt at bruge

	Antal	Andel i procent
Bykommuner	137.452	65,9
Landkommuner	38.547	18,5
Mellemkommuner	20.691	9,9
Yderkommuner	11.821	5,7
Hele landet	208.511	100,0

Kilde: Regional- og landdistriktpolitisk redegørelse 2012, appendiks, tabel 5.1.

Det fremgår af Regional- og landdistriktpolitisk redegørelse 2012 til Folketinget, at der bor ca. 750.000 mennesker i landdistrikter og yderområder (Regional- og landdistriktpolitisk redegørelse 2012, forord). Det fremgår ligeledes af redegørelsen, at den økonomiske krise ser ud til at ramme hårdere i yderområderne, idet beskæftigelsen ser ud til at falde kraftigere i disse områder: »Antallet af beskæftigede er generelt faldet i perioden. Fra 2009 til 2010 har alle kommunetyper oplevet et fald i beskæftigelsen. I landet som helhed faldt beskæftigelsesniveauet i perioden med 4,2 pct., mens de tilsvarende tal for landkommuner er 5,6 pct. og for yderkommunerne 5,7 pct. Mellemkommunerne er den kommunetype, der placerer sig nærmest landsgennemsnittet ved et fald i beskæftigelsen på 2,9 pct. Tendensen er altså den samme uanset kommunetype, men faldet i beskæftigelsen er størst i yder- og landkommuner.« (Regional- og landdistriktpolitisk redegørelse 2012, afsnit 6).

Dansk Folkeparti er heldigvis ikke det eneste parti i Folketinget, der vil gøre noget for landdistrikter og landets yderområder. Således skriver Socialdemokratiet og SF i deres fælles udspil »Aktiv hjælp til yderområderne« fra 2010: »Danmark har gennem årene udviklet sig mere og mere skævt. Væksten og erhvervsudviklingen koncentrerer sig i dag omkring de større byer, mens de yderste egne af Danmark er præget af tilbagegang og stagnation. Samtidig slår den nuværende økonomiske krise ekstra hårdt i yderområderne, hvor store industriarbejdspladser lukker og landbruget er truet. Mange tusinde mennesker har mistet deres job. Det har betydning for den enkelte, men også for deres familier og det område, de bor i.

Socialdemokratiet og Socialistik Folkeparti vil sikre udvikling og vækst i alle egne af Danmark. Vi vil sætte ind med tiltag, som kan genskabe en positiv udvikling og skabe flere vækstmuligheder i alle egne af Danmark. Dermed undgår vi, at der opstår marginaliserede områder i Danmark. Det hører ikke hjemme i et velfærdssamfund. (S og SF: »Aktiv hjælp til yderområderne«, side 1).

Professor ved Det Humanistiske Fakultet på Aalborg Universitet Henrik Halkier har stået bag en rapport om fordele og ulemper ved udflytning af statslige job fra København.

placeringen af statslige arbejdspladser som et redskab. (En lignende opgørelse forefindes ikke i Regional- og landspolitisk redegørelse 2014. Vi har således anvendt tallene fra 2012).

Han har for nylig udtalt følgende om udflytning af statsjob fra København: »Man skal ikke flytte statslige arbejdspladser til provinsen, fordi det er synd for provinsen, at der er for få job. Argumentet er det omvendte: Det er synd for hele Danmark, at man ikke har flere statslige institutioner uden for København, for man vil få mere ud af dem, hvis flere institutioner var placeret uden for hovedstaden«. (»Professor: Alle vinder på at flytte statsjob til provinsen«). Han peger på to argumenter for udflytning. Det første drejer sig om omkostninger: »Det første argument er et spørgsmål om omkostninger. Vi ved alle, at omkostningsniveauet bare er højere i husleje, lønninger og så videre, jo tættere man kommer på Rådhuspladsen i København. Så det at have store styrelser liggende i hovedstaden er sådan set en ret dyr løsning« (ibid.). Det andet argument drejer sig om at skabe velstand og vækst i alle landsdele: »Der er rigtig mange højtuddannede i København og relativt få højtuddannede i provinsen. Vi ved fra andre studier, at nye idéer meget ofte opstår, når to forskellige former for viden, erfaring og verdenssyn støder sammen. Det er godt for den danske udviklingsevne at sørge for, at forskellige former for viden og erfaring kan mødes, og det kan man blandt andet gøre ved at flytte statslige job til provinsen« (ibid.). Han henviser endvidere til, at den teknologiske udvikling gør det langt nemmere i dag at udflytte statslige arbejdspladser end tidligere, og udtaler: »Det kunne ikke lade sig gøre i gamle dage, hvor vi havde papir og skrivemaskiner, men mulighederne i dag er langt større takket være internettet. Og der er heller ikke noget, der tyder på, at de institutioner, der i dag ligger i provinsen, ikke trives« (ibid.).

Skal der sikres en positiv udvikling i alle dele af Danmark, kræver det politisk vilje til at handle for at sikre en mere jævn fordeling af statslige arbejdspladser. Når regeringen centraliserer statslige arbejdspladser i København og de større byer, bidrager den til stagnation og tilbagegang og ikke til udvikling i provinsen. Derfor skal ikke blot fremtidige statslige institutioner placeres i provinsen, men også nuværende institutioner bør udflyttes, da en sådan placering af statslige arbejdspladser oplagt skaber udvikling uden for hovedstadsområdet og de store byer.

Det er således Dansk Folkepartis intention med beslutningsforslaget, at der nedsættes en arbejdsgruppe/udvalg,

som skal udarbejde en plan for udflytning af statslige arbejdspladser til land- og yderkommuner.

Skriftlig fremsættelse

Dennis Flydtkjær (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om udflytning af statslige arbejdspladser.

(Beslutningsforslag nr. B 129)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.